

ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ (*)

1

ΠΙΝΟ βαθύ ή αγάπη τούχε στείλει
μ' άχειρα έφγδικά κ' ήδονισμένα...
"Αναθε, ό ήλιος φεύγοντας στα Ξένα
φωτιές στα πεπλοσύγνερα του Άπρίλη.

Η άρχα τούχε κλέψει: τ'ο μιντήλι
άπό τ'ο πρόσωπο, κ' ήλιοδαχμμένα
χαμογελούταν στ' όνειρο τ'α χείλη,
στ' άγίσμα ροδιού, μισανοιγμένα...

Βασκοδσαν στο βουνό — άσπρη άρμονία
κάτασπρο σύγνεφο — τ' άρνάκια,
και τραγουδούσανε σ'α λιτανεία

τ'α δλόχρυσά τους κουδουνάκια...
Κ' έσκυθε τότε εκείνη έπως σ'ε βρύση
στ'α χείλη του τ'η δίψα της ν'α σδύση.

2

ΠΙΚΡΟ ποτ'ό ή αγάπη σου άπό τρύπια
στάμνα, λές, κ' άργοστάλαζε σπασμένη...
κ' έσκυφα έγω μ'α νύχτα και τ'ην ήπια
και τ'ώρα π'α εϋτε ή πίκρια δ'ε σου μένει....

Περνά ή ζωή, μ'α δίχως καρδιοχτύπια
στ'α χείλη τ'ο χαμόγελο πεθαίνει...
Είναι οι ψυχές μας τ'ώρα, αγαπημένη,
παλιών σπιτιών χαλάσματα κ' έρείπια...

"Έργμα σπ'ια και παλιά έπου πέφτει
ήτικος σιωπής, αιώνας και σκεπάζουν
παράσιτα τρελλά τριγύρω χέρτα...

"Όπου χτυπά τ'ο βράδι κάθε πόρτα
και βλέπεις σ'ε παλιό χρυσό καθρέφτη
φάσματ'α ν' άποροδν όταν κοιτάζουν...

3

ΣΤΗΝ Άττική, πριν λάμψη ή θεία ειρήνη
τ'ης Κυριακής του Πάσχα, πριν μαυρίση
άπ' τ'η χλωμή τ'η δύση σου, Σελήνη,
σιγά κάθε άσημένιο κυπαρίσσι,

στ'ην ιερή σιγή πήγαινε εκείνη
μ'ε πασχαλιές και ρόδα ν'α στολίση
τ'η, δακρυζμένη Παναγιά που έθρύνει
μόνη, στο ξεχασμένο έρμηκοκλήσι...

Παρήγορη ταξίδευες, Σελήνη,
γεμάτη αγάπη, ειρήνη, καλοσύνη...
Σ'α σ'ε βωμό παρήγορη κ' εκείνη,

σ'αν τ'η μικρή τ'ην άδερφή του 'Ορέστη —
γονάτιζε γεμάτη καλοσύνη.

— "Ω Μάννα μη θρηγής! Χριστός άνέστη!

4

ΚΑΙ τότε μ'ε του δάσους τις πνεές
άκουες ν' άντηχούν κάτι άρμονίες
παράξενες... ζεστές άναπνοές,
γέλια, φωνές, σπασμοί, βωμολόγιες...

Τ'α παιδα γαργαλούσαν τις ιτιές
κ' έρωτικές τού; λέγανε ιστορίες,
κ' ό γέρο πλάτανος μ'ε πατρικές
τι; έσυμβούλευε χειρωναμίες...

Φιλούτανε οι ήλισίνες — σταλαχτίτες
άμέθυτου — τις άσπρες μικραγίτες.
Και κότι έρμαφροδισιακές ιδέες

λέγανε στ'ον άγέρα οι όρχιδέες...
Κοιτούσε σ'αν παππάς, μ'ε στο μεθύσι
των λουλουδιών, τ'ο μαύρο κυπαρίσσι...

A. ΒΟΡΙΑΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΛΥΡΗΛΙΟΣ. — Έπίμενε στις άρχές τ'ης
Φρόνησης και κείνοι που τ'ώρα σ'ε περνούν για γαΐδαρο ή
βόδι, σ'ε μ'α βδομάδα μ'εσα θ'α σ'ε λατρέφουνε σ'α Θεό.

κ

Η. Σ. ΑΒΑΤΑ. — Έκείν'ο που ζητούμε άπό τ'α παιδιά
μας είναι ν'α έχουν καλούς τρόπους. Δίνουμε δηλαδή πολύ
μεγάλη σημασία σ'ε έξωτερικά φαινόμενα, αλλά εκεί σταμα-
τούμε τ'ην ψυχή του παιδιού μ'α, δ'εν τ'ην εξετάζουμε, δ'εν τ'η
μορφώνουμε τ'η φιλοτιμία του, τ'ον πολυτιμότερο θησαυρό
τ'ης παιδικής ψυχής, όχι μόνο δ'εν ξέρομε ν'α τ'ην καλλιε-
γήσουμε, αλλά και σ'αν ν'α τ'ο κάνουμε επίτηδες, δουλεύουμε ό-
λοένα, πρώτα μ'ε οι μητέρες, ύστερα τ'ο σχολείο, ν'α τ'ην
καταστρέφουμε.

ΣΤΑ ΧΑΥΤΕΙΑ,

π'αί σ'το Βιβλιοπωλείο Τ'άκι, έτ'ησε ό άκούρατος και πα-
σίγνωστος έφημεριδοπόλης Γιαννόπουλος τ'ο μαγαζάκι του.
που πουλάει σ' αυτό όλες τις Άθηναϊκές, έπαρχιακές κ' ευ-
ρωπαϊκές έφημερίδες, καθώς και τ'ο «Νουμά».

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη : Γιά τήν Ἑλλάδα δρ. 10. Γιά τό ἐξωτερικό γρ. χρ. 12 50.— Γιά τίς ἐπαρχίαι δεχόμεστε καί τρεῖς ἡμερ. συνδρομές (3 δρ. τήν τριμηνία).— Κανόνες δὲ γράφεται συνδρομητῆς ἢ δὲν προαλερώσει τὴ συνδρομὴν του. Γιά τὸ 1915 ἡ συνδρομὴ ὀρίστηκε σὲ 20 δρ. γρ. τὴ χρονιά.

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα πωλοῦνται σὲ γράφειο μας διπλῆ τιμῆ.

Βρίσκεται ἐτὴν Ἀθήναις σ' ὅσα τὰ κίβρια καὶ σὲ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου (ὁδὸς Σταδίου 4?)

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ο ΨΥΧΑΡΗΣ πήρε τὸν Ταξίαρχη. Οἱ ἡμεριδὲς τὸ γράφανε ξερὰ, δίχως νὰν τὸ σχολιάσουνε καθόλου. Πρόοδο κι αὐτὴ. Πρὶν πέντ' ἔξη χρόνια κάτι θάχανε νὰ γράφουνε, κάτι νὰ κοροϊδέφουνε, ἀκόμα, καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενες μάλιστα, καὶ τὴν Κυβέρνηση δὲ θὰ δισκολευόντουσαν καθόλου νὰ χτυπήσουνε. Τώρα, ταμπουδιά. Ἀρχινήσαμε λοιπὸν ἢ ὄχι νὰ μπαίνομε σὲ κίτιο δρόμο ἀθροπινώτερο : Τὴν Κυβέρνηση δὲν τὴ συχαίρομισε γιὰ τὴν λαοσημοφορία τοῦ Ψυχάρη. Τὸ χρέος τῆς ἔκαμε. Ὅλα ὅμως τὰ συχαρήκια μας τὰ δίνουμε στὸν τύπο μας, γιατί τὰξίζει.

ΜΕ τὰ καινούρια μπερδέματα ποὺ γέννησε ἡ Τούρκικη ἡλιθιότητα, ἀρχινήσανε πάλι οἱ διπλωμάτες καὶ οἱ στρατιῶνες τῶν καφε-ἔδων, οἱ ἀτρόμητοι, γὰ καταστρώνουνε σκέδια πολεμικά, νὰ ἐνεργοῦν ἀπόβασες σὲ Τούρκικα παρὰλια, νὰ σιέλνουνε Ἑλληνικὸ στρατὸ κάτου στὴν Αἴγυπτο νὰ βοηθήσει τοὺς Ἑγγέζους, κτλ. κτλ. κτλ. Ἐννοεῖται, καὶ ἡ Κυβέρνηση τρώει τίς μπαχτῆς τῆς, ἀπὸ τοὺς καφενοβίους αὐτοὺς πολιτικοὺς γιὰ τὴν... ἀδράνειά τῆς.

Συνήθως τὴν Κυβερνητικὴ ἀδράνεια τὴ μεταχειρίζονται στὶς δημηγορίες τοὺς ὅσοι ὑποφέρουν ἀπὸ ρεματισμοὺς ἢ ὅσοι ἔχουν περάσει τὰ ἔξηντα. Αὐτοὶ δὰ εἶναι ποὺ θέλουν καὶ τὴ δράση!

ΚΑΠΙΟΣ ψευδοδημοκιστῆς, πούτ'αγε νὰ διαβίσει τίς προσάλλες τῆ δήλωση τοῦ Ψυχάρη, Ποριώτη καὶ Γκόλφη στὸ Νομά, ρώτησε :

— Μὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ βγαίνει ὁ Νομάς ;

— Ἔτσι φαίνεται, πὼς εἶναι ἀνάγκη.

Καὶ τὴν ἀπάντηση αὐτὴ τὴ δίνουνε στὸν περίφημο δημοτικιστῆ, πούτ'αγε ὡστόσο καὶ τὸ ἓνα τῶν ποδάρι χαμένο ἴσαμε τὸ γόνατο στὴν καθαρευούσα, οἱ δὴλωσες ποῦρχονται στὰ γραφεῖα μας γιὰ τὴ συνδρομὴ τοῦ 1915.

Πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ βγαίνει ὁ Νομάς, δὲν τὸ φανερώνουνε μονάχα αὐτῆς οἱ δὴλωσες, μὰ καὶ ἡ ταχυτικὴ συνεργασία ποὺ μᾶς τάξανε ἀθρόμητα γιὰ τὸ 1915 οἱ κκ. Ψυχάρης, Παλαμῆς, Κώστας Χατζόπουλος, Ν. Ποριώτης, Φῶτος Πολίτης, Ν. Γιαννιός, Ρήγας Γκόλφης καὶ ἄλλοι πολλοί, ἀπὸ τοὺς παλιούς καὶ ἀπὸ τοὺς νέους ἐργάτες τῆς Ἰδέας.

Ἔτσι ὁ Νομάς ἐλπίζει στὸ 1915 νὰ δουλέψει πλεονετα καὶ πλεονετα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ὀζοποῦ του.

ΑΤΤΙΚΟ ΧΥΝΟΠΩΡΟ

(Ἀπάντησιν εἰς τὴν Δοῦ Μαρία Ζάρμα)

Χυνόπωρο ! χρυσι τοῦ ἡλιοῦ λαμπροῦδα
Λούζει τῆς Ἀττικῆς μας τὸν ἀγέρα.
Σὸ χαροπὸ νὰ πανηγύρῃ ἡ ἡμέρα, —
Καὶ λειτουργία τῆς νύχτας ἡ γλοιοῦδα...

Τοῦ θανάτου δὲ γνώρισες τὴν χρυαῖδα
Ποτέ σου σί, τῆς δημοκρατίας μητέρα !
Ζωὴ καὶ φῶς καὶ νιότη πέρα ὡς πέρα,
Στὶς θάλασσες καὶ στὴ στεριά σου, Ἑλλάδα !..

Ὄντας τραβῶ τὸ ψιδωτὸ δοομάκι,
Ποῦ σὲ κίτιο φαεινὸ κλώθει βουνάκι,
Ὅλους τοὺς διαταγμοὺς μεμιάς ξεγνάω,
Καὶ μέσα μου ἀφουγκράζομαι ἓναν πόθο
Μιάς ἀθάνατης ἀνοιχῆς. — Καὶ νιώθω
Πὼς θὰ περάσω, μὰ δὲ θὰ πεθάνω.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ν. Παδ. Μιτυλήνη. Λάβαμε τὴ συνδρομὴ τοῦ 1913 καὶ 1914 καὶ σ' εὐχαριστοῦμε. Σὲ γράψαμε καὶ γιὰ τὸ 1915.
— κ. Κηρ. Πάτρα. Θὲς νὰ σὲ γράψουμε καὶ γιὰ τὸ 1915 ;
— κ. Παπ. Γενεύη. Λάβαμε δρ. 20 γιὰ τὸ 1915 κ' εὐχαριστοῦμε.— κ. Α. Κατδ. Αἰγία. Λάβαμε τὴ συνδρομὴ τοῦ 1914 κ' εὐχαριστοῦμε. Ὅσο γιὰ τὸ 1915, σύμφωνα μὲ ὅσα μᾶς γράφετε, δηλ. γιὰ τὸ Μάρτη.— κ. Κ. Δημ. Ἀργεῖο. Λάβαμε τὴ συνδρομὴ τοῦ 1914 κ' εὐχαριστοῦμε.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

SONETUM BENE TEMPERATUM.— Στή φρεσινή χρονιά λές κ' ἐκόλλησε τοὺς Ρωμοὺς σονεττομανία, — τόσα πολλὰ γραφτήκανε δεγμά καθαροῦ τῆς ἐπιρροῆς πού ἐξασκῆσε ὁ Μαβίλης; στή νεοελληνική ποίηση· μά ὡ δυστυχία! πόσο λίγα ἀπ' ὅσα γραφτήκανε ἀξίζουσε νά ὀνομαστοῦν σονέττα! Δεκατέσσερις; στίχοι, ἐσέριτηκαν, τετραπλῆς ὁμοιοκαταληξίαι, τρίτιχα, νά, τὸ σονέττο. Χωρίς νά μελετήσουν τή φύση τοῦ σονέττου, χωρίς νά ἐννοήσουν πῶς τὸ περιεχόμενο δὲν εἶναι κάτι ἀδιάρροο ἀπὸ τὴ μορφή, ἀλλὰ ἐκείνη ξετελιγεται ἀφρονικά μὲ τὸ ξετύλιγμα ἐκείνου. Τὸ σονέττο ἐγεννήθηκε ἀπὸ τὴ στροφή τῆς Ἰδῆς κ' ἐνεκα τῆς συντομίας του ἔχει πολὺ ἀπὸ τὴ φύση τοῦ ἐπιγράμματος. Τὰ στενά του ὄρια κ' οἱ μεγάλοι του τεχνικοὶ περιορισμοὶ δὲν ὑπερνικῶνται παρά ἀπὸ κείνους πρῶν ἐμελέτησαν τὴ φύση του κ' ἔχουν καὶ τὴ δύναμη. Ὁ τραγουδιστὴς εἶναι προωρισμένος νά συντριπτῆ, σὰ σὲ ἀτότους βράχους ναβαγός.

Δὲ θὰ μπορούσα βέβαια νά ὑποστηρίξω πῶς ὁ κ. Σοφιστὴς ἀπότυχε τελειωτικά. Ἐχει πολλὰ χαρίσματα, ἐμπνεψη, τρυφεράδα καὶ λεπτότητα, ἀρκετὴν εὐλικρίνεια, συχνὰ πετυχαίνει ὠραίες πρωτότυπες ἐκφρασεις, γνωρίζει ἀρκετὰ καλά τὸ στίχο, κ' εἶναι καὶ νέος, ἀν δὲ σφάλω. Βέβαια πῶς σὲ πολλὰ σημεῖα οἱ συνίτησές του εἶναι κακοτεχνότατες, μ' ἀφρὸ εὐκόλα διορθώνεται.

Εἴκοσι σονέττα μόνον ἔχει ἡ συλλογὴ πού ἔβγαλε, καλὰ τυπομένη, μά ἡ ἐπιρροή πού ἐξάσκησε ὁ Μαβίλης στήν ψυχὴ του, εἶταν τόσο δυνατὴ φαίνεται, πού δὲν τὸ καίθησε ὁ κ. Σοφιστὴς νά λειπτρωθῆ. Καὶ θὰ μπορούσε κανένας νά παρατηρήσῃ ὅτι μόνον στὸν κ. Σοφιστὴ, μά γενικά, γιατί νά προσπαθῆ μ' ἐξωτερικὲς μίμησις, μὲ μαϊμουδισμοὺς νά ποῦμε, νά πετύχῃ ἐκεῖνο πού κάποιος ἀξίος τεχνίτης ἐπέτυχε; Μὲ τὸ νά μεταχειρίζεται κανὲν ἀς λέξες, στίχους σ. ντριμμένους καὶ ὑπόθεσες ἀκόμα ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Μαβίλης, Μαβίλης δὲ γίνεται, ἀπομένει ἀδέξιος μιμητής. Κάλιο κανένας

νά βροῖσῃ τὸν ἑαυτὸ του. Γιατί νά θυμίζουσι τὰ ἔργα μας συντρίμια ὠραίων τεχνουργημάτων; Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φιλοδοξία κάνουν πολλὰς φορὰς τὸν ἄνθρωπο βάρβαρο.

Θὰ παρατηρήσουμε ἀκόμα στὸν κ. Σοφιστὴ πῶς εἶναι περισσότερο ἀπὸ τολμηρὸς στήν ὁμοίωσι ἀληξία. Ἡ τέχνη δὲ βροῖσεται σ' ὅ νά φαντάξῃ κανένας μὲ πράματα ἀσυνείθιστα μὲ ὁ φανὴ κανένας νεωτεριστὴς, μά στὸ νά κατορθώσῃ ἀβίαστα νά δώσῃ τὴν καλλιτεχνικὴ ἀπόλαση χωρὶς νάναγκάζῃ τὸν ἀναγνώστη νά κοπιμάξῃ σὲ χίλιες δυὸ μεριές μὲ πρίματ' ἀσυνείθιστα, πού δὲν καταπίνονται ἐφκολα. Χάνεται ἡ καλλιτεχνικὴ ἀπόλαση τῆ στιγμῆ π' ἀναγκάζεται ὁ νοῦς νά καταγίνεται στήν ἐξήγησι λερωτομερειῶν. Ἡ ψυχρὴ σκέψη πού κάνει τὴν ὄρ' ἀφρὴ ὁ νοῦς, σβύνει τὸ αἴσθημα, κάνει νά λησμονιέται ἡ προηγουμένη ἐντύπωση.

Ἄς προσέξῃ ὁ κ. Σοφιστὴς περισσότερο στὴ μορφή. Ἄς προσπαθῆσῃ νά κλειθῇ ὅλη τὴ δύναμη στὰ τρ' στίχα καὶ μάλιστα στὸ τελεφαῖο, ἢ στὸν τελεφ' αἰὸ στίχο, γιατί τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ σονέττα του τὴ δύναμη τὴν ἔχουν στὰ τετράστίχα.

Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπὸ τὰ τεχνικὰ σφάλματα, πού ὅσο πολλὰ καὶ ἂν φαίνονται, πάντα εἶναι ἐλάχιστα ἀπέναντι τὸν περισσότερων ποῦγραφων σονέττα πολλά εἶναι τὰ καλὰ στοιχεία πού ἐγὼ τοῦλάχιστο βροῖσκω στὸν κ. Σοφιστὴ. Ἄς προσέξῃ περισσότερο τὴν ἐνεργίονισι τῆς μορφῆς μὲ τὸ περιεχόμενο, ἄς ἀποφεύγῃ τοὺς κενούς τύπους πού δυστυχῶς περιμένε γιὰ ἐχνοτροπία, ἄς μὴ παραμορφώσῃ τις λέξεις γιὰ νά χωροῦνε στὸ στίχο ἢ γιὰ χάρι τῆς ῥίμας, ἄς ἀποφεύγῃ τις κακόζηλες συνίτησες, κ' ἔξω τὴν πελοίθησι πῶς δὲ θὰ πάνε οἱ πόθοι του χαμένοι.

Γ. Σ.

Δ. Γ. Ρ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ : Ὁ Ἄναδρομάτης (Λογοτεχνικὴ βιβλιοθήκη Φέξη) 1914. Ὁ 3. Γιὰ τὸ βιβλίω αὐτὸ θὰ γράψωμε στὸ ἐρχόμενο φύλλω).

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχύπλοον Ἑλληνικὸν Ὀακλμηγόν

“ΠΑΤΡΙΣ,”

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μέσφ Κалаμῶν—Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 22 Ὀκτωβρίου.

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον

“ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,”

ἀναχωρήσει ἐκ Κалаμῶν—Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 4 Νοεμβρίου.

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀρθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΑΙ : Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 41 (ἐπίθετον Ἀγίας Τριάδος). Ἀρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νά ἀσφαλιστῶσι θέτει ἀνάγκη νά δηλώσωσι ἐγκλίρωσι εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημιαίαν ὁδὸν, μεγαλύνετε τὴν Πατρίδα ὁδὸν.

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Στό «Παραμύθι» της Μυθιότισσας που δημοσιεύτηκε στο περασμένο φύλλο, πρέπει η πρώτη στροφή να διαβαστεί έτσι :

Είμουν βιβλιοπούλα μιὰ φορά
όμοια μ' αὐτὲς ποὶ λέν τὰ παραμύθια,
κ' εἶχα τὴν πούλια σ' ἄ μαλλιά μου τὰ θυγορά
καὶ τὸν ἀγγερινὸν εἶχα σ' ἄ στήθεια.
καὶ ὁ δεύτερος στίχος τῆς τέταρτης στροφῆς νὰ διορθωθεί έτσι :

ἀκόμα καὶ σ' ἄντις νύχτας τὸ δικασίδι.

— Ὁ κόσμος πού στερήθηκε ὅλο τὸ περασμένο καλοκαίρι τὴν Κυβέλη, ξεδιψᾷ τώρα στὸ Βασιλικό. Ἡ πρώτη παρίστασις μὲ τὸ « Ὁ ἔρως ἀγγυλεῖ » εἶταν ἀποθεωτικὴ. Τώρα τοιμάζει διάφορα καινούρια ἔργα, ξένα καὶ πρωτότυπα. Καὶ τὸ μέγιστο μυστικὸ : ὁ Παλαμᾶς μεταφράζει γιὰ τὸ θῖασο τῆς Κυβέλης, τὴν « Ἐλένη τῆς Σπάρτης » τοῦ Βέλγου ποιητῆ Βεραρέν, πού τὸ κυριώτερο πρόσωπο θάν τὸ καίξει ἡ κ. Θεώνη Δρακοπούλου.

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ. — Ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ εἶναι φτωχὸ παροδικὸ πρῶμα. Τὴ μιὰ μέρα στὴ ζωὴ, τὴν ἄλλη μοῦμμα ἢ σάχη. Ὡπε διεύευνε τὴ στιγμή αὐτὴ μὲ φρόνηση, καὶ ἀποχωρήσου τὴν μὲ ἀλὴ καρδιά. Καὶ σὺν τὸν ὄρμιο καρτὸ, ὅταν πέφτεις ἀναγνώρισε τὸ γνωμοσύνη στὸ κλαδί πού σὲ κρατοῦτε.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς—Κυκλάδων

Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Τὸ μὲ διπλοῦς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφ' ἑαυτοῦ ταχυτήτος πολυτελείας καὶ ἄ ἔσεως θαλαμηγῶν ἀτμόπλοιοι « ΕΣΠΕΡΙΑ » ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Ποσειδῶν Τροῦμα).

Ἐκίστην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὄραν 10.30 μ. μ. διὰ Σύρον, Τήνον, Ἀνδρον καὶ Κόρθιον.

Ἐκαστὸν ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὄραν 3 μ. μ. διὰ Ἀλεξάνδρειαν.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξιδίων κ. κ. Θωμᾶ Κοῦκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γαϊόμαν καὶ Σ. Σωτῆδου, (πλ. τεῖτα Συν. ἀγ. μ. τ.) καὶ Ἰωάν. Ρέντα (π. τ. τὸν ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Ὁμ. νοίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44, (ὄπισθεν Ἁγίας Τρυφῆδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλβίγγ ν, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖ. ν)

ΦΥΛΛΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑ-ΣΟΥ

ΣΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ

Στὸ φίλο μου Πάνο Ταγκόπουλο

Ἐκεῖ πού τὸ Καρά-Σοῦ κυλάει τὰ θολὰ νερά του καὶ χύνεται σ' ἓναν κάμπο εὐλογημένον ἀπ' τὸ Θεό, εἶτανε τὰ πολλὰ Κονιάρωφωια.

Παλληκάρια στὴ δουλειὰ οἱ Κονιάρωφωιοι, δὲ φροβούνται τ' ἀλέτρι, οὔτε τὸ σπλιγὸ χῶμι καὶ τὸ ἀλέτρι τους πάντα εἶνε στυλγνὸ καὶ στὸ μέρος τους ὅλα τὰ χωράφια ὀργωμένα. Ἀλλὰ καὶ στοὺς πολέμους παλληκάρια καὶ θεριά εἶνε οἱ Κονιάρωφωιοι. Ἀμα ὁ Θεὸς πεισμώνει καὶ δὲ ρίχνει βροχὴ στὰ γεννήματα καὶ ὅταν θυμῶν ἡ Γῆς καὶ ξερνάει χίλιω λογιῶ ζουδία καὶ καταστρέφονται τὰ σπαρτὰ, οἱ Κονιάρωφωιοι μὴ θέλοντας νὰ πᾶν ἐνάντια, οὔτε στὸ Θεὸ οὔτε στὴ Μάννα τους τὴ Γῆς, ζῶγουνται τὰ σπαδιά τους καὶ τὰ γιαιαγίνια τους—πὺ οἱ πρόγονοὶ τους τ' ἀντροφῶνα καὶ βγαίνουν σὲ κάμπους καὶ βουνὰ σὲ δάση καὶ πολιτεῖες.

Κ' ἔρχονται πάντα πλουσιοφορωμένοι στὴν κόκκινη τεδιάδα, πὺ ἤσυχά κυλάει τὰ νερά του τὸ Καρά-Σοῦ καὶ εἶναι τὰ χωριά τῶν Κονιάρωφωιων.

Φέρουν κοπάδια τὰ πρόβατα καὶ τὰ γίδια, τὶς γελιάδες καὶ τὰλογα φέρουν γομάρια φορτωμένα γέννημα, μισοῖρι (*) καὶ φλουρί. Τότε γίνεται ξεφάντωμα καὶ χαρὰ, σωστὸ ραμαζάν μ' αἰσῶμα.

Μέρες πολλὲς βυστάει τὸ γιορτάσι καὶ δουλεύουν μόνον οἱ σκλάβοι—καλὰ παιδιὰ καὶ ὁμορφὰ κορίτσια ἀπὸ χῶρες καὶ πολιτεῖες κουρσεμένες—σκλάβοι ποῦταν ἀρχόντοι πρὶν, μὲ παραγιούς ἀφέντες.

Ἀπ' τὸ πλανὶν νερό, πὺ μοιάζει σὰν ἀτέραντος οὐρανὸς γαλάζος καὶ τὸ κατέχει ὁ ταξιδιάρικος τοῦ Ροῦμ λαός, (**) καὶ πάνω στὰ παγωμένα ποτάμια, (***) εἶνε φτιασμένη ἡ δύναμη τῶν Κονιάρωφωιων κ' ἀνίκητοι ὡς τώρα εἶναι σὲ μάχες καὶ σὲ κούρσεμα.

Ὅταν τὸ πολυδοξασμένον Σύμβολο τοῦ Προφήτη χρυσώνει τὰ νερά τοῦ Καρά-Σοῦ (***) καὶ οἱ Νεράιδες

(*) Μισοῖρι : λένε τὸ Καλαμπόκι σ' ἄλλη τὴ Μακ. δο- νία.

(**) Ροῦμ : Θὰ πῆ τουρκικὰ Ρωμῖός, Ρωμῆϊ ο, Ρωμο- σὴν τὸ γ α λ ἄ ζ ο π ο τ ἄ μ ι πὺ κατέχει τοῦ Ροῦμ ὁ τα- ξιδιάρικος λαός, ἔννοσι τὴ θάλασσα.

(***) Παγωμένα ποτάμια: Δούνοβης κλπ. Δηλαδή τὸ Βοριά, τὴν Εὐρώπη, ἀντίθετα πρὸς τὴ θάλασσα τοῦ Ροῦμ πὺ εἶναι Νοτιάς.

(****) Καρά-Σοῦ : Θὰ πῆ Μαῦρο Νερό· εἶσι νοματίζον οἱ Τοῦρκοι πολλὰ ποτάμια μικρὰ ἢ μεγάλα καὶ τὸ Στυρ- μόνα εἶσι τὸν λένε.